

fast staaende Indkomstskat; thi indtil da vilde de Mange, der ere imod en saadan fast Indkomstskat, gjøre deres Bedste, navnlig ved Spar-sommelighed ved Nedsættelser paa Udgiftsbud-gettet at gjøre en saadan Indkomstskat mindre nødvendig. Men, saasnart det er blevet en fast staaende Skat, saa at vi vide, at det er sikkert, at vi skulle betale den, saa tvivler jeg overmaade meget paa, at den vil virke i Ret-ning af Spar-sommelighed. Det er tværtimod min Overbevisning, at saavel Regjeringen som Rigsdagen vilde være stærkt fristede til at be-vilge store Udgifter, naar de vide, at det kun koster et Botum her i Salen og i det andet Thing at have Indkomstskatten en halv Pro-cent for derved strax at skaffe en halv Million mere i Kassen om Aaret. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) udtalte den, som det forekommer mig, mærke-lige Sætning, at man hellere skulde tage den Million, hvormed her er Tale, ud af Skatte-ydernes Kommer og lægge den hen i Stats-kassen, der kunde gjøre den frugtbringende, og kjøbe Obligationer for den fremfor at lade den blive i Skatteydernes Besiddelse. Heri tror jeg, det ærede Medlem har Ret, da denne Million efter al Sandsynlighed vil blive mere produktiv anvendt, naar man lader den blive hos Skatteyderne, end naar den gaar ind i Statskassen. Det ærede Medlem for Kjøben-havns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nime-stad) gjorde den Bemærkning, at han ikke kunde forstaa, hvorledes den demokratiske Side her i Salen kunde modsætte sig en Indkomst-skat. Jeg føler mig ikke specielt opfordret til at svare herpaa, men skal kun gjøre opmærk-som paa, at, hvis det i dette Diebstik kom til en Afstemning omkring i Landet over, hvor-vidt man ønskede en Indkomstskat eller ikke, saa er jeg overbevist om, at Befolkningen vilde bede sig fritagen derfor. Jeg skal slutte disse saa Bemærkninger med den Udtalelse, at det Parti eller den Gruppe her i Salen, som ved sin Afstemning vil give det afgjørende Bidrag til, at vi komme til at betale Indkomstskat til næste Aar, derved vilde have gjort deres Mod-standere den største Tjeneste, som de ere i Stand til.

N. Andersen: For os, der høre til Ud-valgets Flertal og som have været med at tilraade det høie Thing at bevilge denne Skat, kunde der jo være megen Anledning til ikke nu at tage Ordet, da denne Debat aabenbart kulmi-nerede i det Foredrag, som vi i Dag have hørt af den høitærede Minister, og jeg skulde heller ikke have tilladt mig at tage Ordet paa dette Trin af Forhandlingen, hvis der ikke havde været særlig Dsfordring dertil. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) tillod sig af den ærede Ordsfø-rens Yttringer at uddrage den Slutning, at alle de Medlemmer, der høre til Flertallet, principielt ere mod enhver Indkomstskat, og det er denne Slutning, jeg for mit Vedkom-mende ønsker at forvare mig mod. Der var ganske vist i den ærede Ordsførens Udtalelser Noget, som kunde give det ærede Medlem Grund til at fremsætte en saadan Anskuelse, men jeg tror at turde sige, at, hvad den ærede Ordsfører yttrede i saa Henseende, kun var hans egne Betragtninger, og at han dertimod ikke fremsatte dem som Noget, der skulde være hele Flertallets Mening. Jeg for mit Ved-kommende kan i alt Fald paa ingen Maade være entig med den ærede Ordsfører i den Be-tragtning, som han fremhævede og som lige-ledes er bleven gjort gjældende i det andet Thing af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Andræ), nemlig, at det i Grunden ikke er Arbeideren, der bærer de Toldafgifter, som lægges paa ham, men at det tilsidst bliver Arbeidsgiveren, idet man paastaar, at det er Arbeideren det Samme, om Livsformødenhederne ere lidt dyre eller lidt billige, da de under alle Omstændigheder maa have saa Meget for deres Arbejde, at de kunne leve. Denne Paa-stand er efter min Mening ikke rigtig, thi vel kan det i Almindelighed siges, at Arbeiderens Betalning staar i et vist Forhold til Livsformø-denhedernes Pris; men overfører man denne Sætning fra det Almindelige til det Enkelte, holder den paa ingen Maade Stik. Følgen deraf vilde blive, at den gifte Arbejder med stor Familie maatte faae mere for sit Arbejde end den, som kun har en lille Familie at for-sørge, og at den ugifte Arbejder maatte nøies